

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1655/2004

av den 22 september 2004

om fastställande av bestämmelser för övergången från frivillig modulering enligt artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 1259/1999 till obligatorisk modulering enligt rådets förordning (EG) nr 1782/2003

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001⁽¹⁾, särskilt artikel 155 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Förordning (EG) nr 1782/2003 upphävde och ersatte rådets förordning (EG) nr 1259/1999⁽²⁾ från och med den 1 maj 2004. Medlemsstaterna får fortsätta att tillämpa systemet med frivillig modulering enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 1259/1999 till och med den 31 december 2004. Det system med obligatorisk modulering som infördes inom ramen för den nya ordningen skall börja tillämpas först 2005.
- (2) Procentsatsen för den obligatoriska moduleringen enligt artikel 10 i förordning (EG) nr 1782/2003 kommer för vissa medlemsstater till en början att vara lägre än procentsatsen för den frivilliga moduleringen enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 1259/1999. Detta skulle kunna leda till ett underskott beträffande finansieringen av kompletterande åtgärder inom ramen för nationella eller regionala program för landsbygdsutveckling som finansieras genom det tilläggsstöd från gemenskapen som för närvarande föreskrivs i artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1259/1999.
- (3) De berörda medlemsstaterna bör därför ha möjlighet att fortsätta att tillämpa frivillig modulering efter den 31 december 2004, såvida detta är nödvändigt för att täcka de finansiella behov som uppstått som resultat av kompletterande åtgärder som godkänts före den 1 januari 2006.

⁽¹⁾ EUT L 270, 21.10.2003, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 864/2004 (EUT L 161, 30.4.2004, s. 48).

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 113. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 41/2004 (EUT L 6, 10.1.2004, s. 19).

(4) Det är följaktligen nödvändigt att anta övergångsbestämmelser för att underlätta övergången från frivillig till obligatorisk modulering.

(5) För att säkerställa en harmonisk övergång mellan programperioderna bör de tidsfrister inom vilka de belopp som frigörs genom den frivilliga moduleringen skall finnas tillgängliga förlängas till utgången av det fjärde räkenskapsåret efter det räkenskapsår då beloppen drogs in. För att skapa klarhet angående rättsläget är det i detta sammanhang lämpligt att ändra artikel 1.1 i kommissionens förordning (EG) nr 963/2001 av den 17 maj 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1259/1999 med avseende på tilläggsstöd från gemenskapen och överförande av information till kommissionen⁽³⁾.

(6) Med beaktande av ändringen av artikel 1.1 i förordning (EG) nr 963/2001 är det också nödvändigt att ändra artikel 6 i kommissionens förordning (EG) nr 296/96⁽⁴⁾ som gäller de uppgifter som medlemsstaterna skall sända in för månatlig bokföring av de utgifter som finansieras genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGF), i syfte att säkerställa att denna artikel tillämpas fullt ut på belopp som blir tillgängliga genom frivillig modulering.

(7) Förordningarna (EG) nr 963/2001 och (EG) nr 296/96 bör därför ändras i överensstämmelse härmed.

(8) För att säkra spårbarheten bör finansieringskällan för en flerårig åtgärd vara densamma ända till dess att åtgärden slutförts. När de medel som härrör från den frivilliga moduleringen förbrukats måste medlemsstaterna dock få möjlighet att finansiera fleråriga åtgärder som fortfarande är under genomförande med hjälp av andra medel.

(9) För att säkerställa att de medel som blir tillgängliga genom den frivilliga moduleringen förvaltas på ett ändamålsenligt sätt och kontrolleras bör medlemsstaterna föra särskilda räkenskaper över belopp som hållits inne och över användningen av dem, i enlighet med förordning (EG) nr 296/96.

(10) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för direktstöd.

⁽³⁾ EGT L 136, 18.5.2001, s. 4.

⁽⁴⁾ EGT L 39, 17.2.1996, s. 5. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2035/2003 (EUT L 302, 20.11.2003, s. 6).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De medlemsstater som i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr 1259/1999 har tillämpat sänkningar av beloppen för direktstöd får, utöver de minskningar som föreskrivs i artikel 10 i förordning (EG) nr 1782/2003, tillämpa ytterligare en sänkning upp till den procentsats som varje år anses nödvändig för att täcka skillnaden mellan det belopp som blir tillgängligt till följd av minskningarna enligt artikel 10 i förordning (EG) nr 1782/2003 och det belopp som krävs för att finansiera utgifterna för de kompletterande åtgärder inom ramen för rådets förordning (EG) nr 1257/1999⁽¹⁾ för vilka fördelningen och användningen av tilläggsstödet från gemenskapen godkänts senast den 31 december 2005.

2. Den globala sänkningen av stöd till en jordbrukare för ett visst kalenderår, till följd av tillämpning av punkt 1, får inte överstiga 20 % av det totala belopp som, bortsett från bestämmelserna i samma punkt och artikel 10 i förordning (EG) nr 1782/2003, skulle beviljas jordbrukaren för det berörda kalenderåret.

3. De kompletterande åtgärder som avses i punkt 1 skall vara åtgärder enligt artiklarna 10–12 (förtidspensionering), 13–21 (mindre gynnade områden och områden med miljöbetingade restriktioner), 21a–21d (krav som skall uppfyllas), 22–24 (miljövänligt jordbruk och djurens välbefinnande), 24a–24d (livsmedelskvalitet) och 31 (beskogning) i förordning (EG) nr 1257/1999.

4. Den ytterligare sänkning som föreskrivs i punkt 1 får tillämpas på regional nivå.

5. Bestämmelserna i artikel 48.2 i kommissionens förordning (EG) nr 817/2004⁽²⁾ skall också tillämpas på godkännandet av fördelningen och användningen av de belopp som hållits inne i enlighet med punkt 1.

Artikel 2

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 77 i kommissionens förordning (EG) nr 796/2004⁽³⁾ skall beloppet för den ytterligare sänkning som föreskrivs i artikel 1 beräknas på grundval av beloppen för de direktstöd som en jordbrukare skulle vara berättigad till före tillämpningen av minskningar eller utslutningar enligt artiklarna 6 och 24 i förordning (EG) nr 1782/2003 eller, när det gäller de stödsystem som anges i bilaga I till samma förordning men som inte omfattas av avdelningarna III och IV i nämnda förordning i enlighet med den särskilda lagstiftning som gäller för dessa.

Artikel 3

1. De belopp som hållits inne i enlighet med artikel 1 i den här förordningen och artikel 4 i förordning (EG) nr 1259/1999

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 80. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 583/2004 (EUT L 91, 30.3.2004, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 153, 30.4.2004, s. 30.

⁽³⁾ EUT L 141, 30.4.2004, s. 18.

skall senast vid utgången av det fjärde räkenskapsåret efter det år då de drogs in användas till betalning av tilläggsstöd från gemenskapen.

2. Procentsatsen för gemenskapens bidrag till åtgärder som finansieras genom belopp som hållits inne i enlighet med artikel 1 skall vara densamma som den som fastställs i programdokumentet för landsbygdsutveckling för den berörda åtgärden.

3. En flerårig åtgärd får inte finansieras under ett år genom det gemenskapsstöd som avses i artikel 48.1 a i förordning (EG) nr 817/2004 och under ett annat år genom medel som blir tillgängliga genom den ytterligare sänkning som föreskrivs i den här förordningen.

Om medel som härrör från en sänkning enligt den här förordningen är förbrukade får medlemsstaten dock finansiera den fleråriga åtgärden till dess att den slutförts inom ramen för EUGF], Garantisektionen, i enlighet med förordning (EG) nr 1257/1999.

Artikel 4

Bestämmelserna i artikel 2 och artikel 3.6a b i förordning (EG) nr 296/96 skall också gälla för belopp som hållits inne och utgifter som uppkommit inom ramen för den här förordningen.

Artikel 5

Medlemsstaterna skall senast den 30 september varje år till kommissionen överlämna en uppdatering av fördelningen av de belopp som hållits inne i enlighet med artikel 1 tillsammans med den utgiftsredogörelse som avses i artikel 55 i förordning (EG) nr 817/2004.

Artikel 6

Artikel 1.1 i förordning (EG) nr 963/2001 skall ersättas med följande:

"1. De belopp som hållits inne i enlighet med artikel 3.2 i förordning (EG) nr 1259/1999 skall, senast i slutet av det tredje räkenskapsåret efter det år då de drogs in, användas till betalning av tilläggsstöd från gemenskapen, i enlighet med artikel 5.2 i samma förordning."

Artikel 7

Artikel 6 i förordning (EG) nr 296/96 skall ersättas med följande:

"Artikel 6

Belopp som hållits inne i enlighet med artiklarna 3 och 4 i förordning (EG) nr 1259/1999 eller artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 1655/2004 (*), samt eventuell ränta på dessa belopp, som inte har betalats ut i enlighet med artikel 1 i förordning (EG) nr 963/2001 eller artikel 3.1 i förordning (EG) nr 1655/2004 skall dras av från förskotten för utgifter för oktober månad för det aktuella räkenskapsåret.

(*) EUT L 298, 23.9.2004, s. 3."

Artikel 8

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2005. Artikel 3.1 och artikel 6 skall emellertid tillämpas från och med den 15 oktober 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 september 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen
